

www.demorgen.be

Date: 24-01-2024

Periodicity: Continuous

Journalist: Evelyne Coussens

Circulation: 0

Audience: 290497

<https://www.demorgen.be/tv-cultuur/hier-sta-ik-ik-deed-het-luanda-casella-verweeft-slim-oude-tragedie-en-actuele-maatschappijkritiek-in-elektra-unbound-befc2e92/>

TheaterrecensieElektra Unbound

'Hier sta ik. Ik deed het': Luanda Casella verweeft slim oude tragedie en actuele maatschappijkritiek in 'Elektra Unbound' ★★★★★

Beeld Valerie De Backer

Theatermaker Luanda Casella gebruikt de Griekse tragedie *Elektra* als aanknopingspunt, maar in *Elektra Unbound* tillen origineel en pastiche elkaar op tot een hedendaagse tragikomedie.

EVELYNE COUSSENS 24 januari 2024, 03:00

Een komedie is om te lachen, een tragedie om te leren. Luanda Casella is van het educatieve type, maar ze is ook sluw. Ze verstopt haar lessen in een toegankelijk format, of het nu een TED-talk is (*Short of Lying*), een quiz (*The Killjoy Quiz*) of een game (*Ferox Tempus*). De evenwichtsoefening is telkens om de inhoud niet te laten platdrukken door het format. In *Elektra Unbound* is dat een auditie, waarbij drie kandidaten (Bavo Buys, Emma Van Ammel, Abigail Gypens) strijden om de hoofdrol in de nieuwe productie van 'Lua' (Casella) en bewegingscoach Lucius (Lucius Romeo-Fromm). Ze werpen hun moedercomplexen in de strijd, want lijden genereert aandacht. Nu draait de Griekse tragedie óók om lijden, maar daar vormt het de humuslaag voor

betekenis: de ondergang van de tragische held verschaft die (en het publiek) richting en doel. Hoe anders is dat in TikTok-tijden, die vooral het *beeld* van lijden vermarkten, terwijl de katharsis uitblijft.

Casella's toplaag is een scherpe ontmaskering van die lege dynamiek. Met reuzenstappen springt ze door enkele sleutelscènes uit de moordcyclus die het verhaal is: koningin Klytaimnestra, moeder van Orestes en Elektra, slacht hun vader af na zijn terugkeer uit Troje, waarop Orestes zijn moeder doodt. De haat van de dochter tegenover de moeder krijgt bij alle kandidaat-Elektra's vorm in hilarische dialogen en groteske overdrijvingen, onderstreept door een ironisch klank- en lichtspel. De 'verteller' (het koor) deelt in geprojecteerde *comments* zijn alwetende inzichten - vaak erg grappig, soms *spoilend*, want er laat zich weinig meer raden van achterliggende motivaties en onderlinge intriges.

Het grootste risico bestaat er echter uit dat *Elektra Unbound* door de reductie tot een pastiche haar tragische potentieel verliest en enkel nog werkt als een (vaker gehoorde) kritiek op de kapitalistische spektakelmaatschappij. Gelukkig maakt Casella binnen het flitsende format ruimte voor brokstukken van de originele teksten, waarbij direct dieptezicht ontstaat. Klytaimnestra, de bijl in de hand boven het lijk van haar man: "Hier sta ik. Ik deed het." Huiveringwekkende woorden blijven dat, en dwars door het nepdrama boort zich zo de echo van 2.500 jaar doorleefd, authentiek lijden. Casella haakt niet alleen in op een postmodern narratief, maar evengoed op een ouder verhaal, dat de tragedies al veel langer vertellen: dat van de tragische menselijke conditie.